

SHTV 4 – HSV 2

Bijna..! Bijna waren we door het oog van de naald gekropen toen we in de vierde ronde tegen SHTV 4 speelden. Maar dat we niet altijd met mazzel weggomen werd snel duidelijk!

Het begon al bij mijzelf. De jonge Thomas Luk, van wie ik jaren geleden eens heb gewonnen, hielp mij al heel snel om mijn teamleiderfunctie weer vanaf de zijlijn op me te nemen. Het zelf meespelen werd binnen een half uur genadeloos door Thomas beëindigd!

Ik speel extern al niet graag met zwart en had moeite om goed in de partij te komen. Bij zet negen maakte ik een enorme blunder! (Zie figuur 1) Ik speelde de dame naar buiten, terwijl ik niet doorhad dat deze binnen twee zetten ingesloten zou raken. 9... Df6 10.g4 Lg6.

Figuur: 1

11.Lg5 Natuurlijk had ik gewoon de pion op e4 moeten slaan en daarna Pf6. Ik was blind en bij zet elf kon ik opgeven. Zonder dame wilde ik in een externe partij niet doorspelen.

Dat gaf mij gelegenheid om alle andere borden in mij op te nemen. Zo in het begin was er nog niet veel over te zeggen, maar het bord van Peter begon er wel problematisch uit te zien. Weliswaar qua materiaal nog gelijk, maar wel met een erg slechte pionnenstructuur. En ook Geurt Jan op bord twee leek het moeilijk te hebben. Bovendien had Selahattin wel een heel sterke tegenstander getroffen op bord acht. De hoop was gevestigd op Jacques, Dennis, Willem en Henk. Ondertussen was Hans de Haan langsgekomen voor de morele support. Tijd voor een biertje!

Terwijl wij in de lounge (weet nooit of ik de linker- of de rechterdeur moet hebben!) aan het bier min of meer verplicht aan het luisteren waren naar de heftige argumenten van André Wagner tegen de aanstaande zaterdag-competitie, kwam Peter onverwachts vragen of hij remise(!) mocht aannemen. "Meteen accepteren!" Zei ik... Dat kwam goed uit, want dat halve punt zou voor de einduitslag heel belangrijk zijn.

Peter (met zwart) had eerder zelf ook al sombere gedachten over zijn stelling op bord zes. Kon natuurlijk niet een van zijn Schotse gambietjes tevoorschijn halen... In plaats daarvan had Peter het twee paardenspel in de nahand voor zijn neus getoverd gekregen en na vijftwintig zetten keek Peter tegen een lelijke zwarte dubbelpion aan. Sowieso een erg rommelige pionopstelling voor zwart en zelfs een mooie vrijpion voor wit! Voor HSV was er weinig hoop op een winstpunt van dit bord. Peters opluchting was dan ook groot toen de tegenstander remise aanbood.

Dennis deed het gelukkig een stuk beter. Hij zat naast mij op bord drie en vanuit mijn ooghoeken zag ik al dat het goed ging. Dennis had door zorgvuldig te schuiven zijn loper tussen een toren en dame van de tegenstander weten te plaatsen. Dat ging iets kosten! Een poosje later, toen ik al in de gang zat, kwam Dennis koel naar buiten lopen met de mededeling dat zijn tegenstander had opgegeven. 1 ½ - 1 ½.

Selahattin op bord acht had het zwaar getroffen met Eric Alvares als tegenstander. Eric speelt normaal gesproken op een van de hoge borden, maar dit keer verraste hij Selahattin op bord acht met een Franse doorschuifvariant. Met wat eigenaardige paardensprongen werd Selahattin volkomen in de war gebracht. Wel knap gespeeld van Eric overigens. Na zet 22 restte Selahattin niets anders dan opgeven. Ld6+. Zie figuur 2. Het was nu 2 ½ - 1 ½.

Figuur: 2

Figuur: 3

Jacques, op bord een, speelde een gesloten Siciliaanse opening. En een gesloten partij werd het! Niet door te komen... Op een gegeven moment waren alle torens afgeruild, terwijl bijna alle andere stukken, inclusief pionnen, nog op het bord stonden. Een eigenaardig gezicht, want dat zie je niet veel. Beide spelers hebben geen moment echte winstkansen gehad en na zet 32 werd remise overeen gekomen. Zie figuur 3. Het was nu 3 – 2.

Willem had een jongdame getroffen als tegenstandster. Zij weerde zich kranig, maar nadat zij b6 speelde om haar loper te kunnen plaatsen op b7 en zich vervolgens bedacht, kreeg Willem een voorsprong in ontwikkeling. De jongdame speelde ook nog een keer onnodig a6. Geslepen Willem offerde vervolgens een kwaliteit op g7 en kon zodoende op z'n Willems in de aanval gaan. Door een mooie combinatie won Willem de zwarte dame en na 28 zetten gaf Willems tegenstandster op. "Geen makkelijke partij voor beiden, al had er voor haar meer in gezeten". 3 – 3.

Twee borden waren nu nog in de strijd. Als een won, hadden we op het andere bord genoeg aan remise. Zou het toch nog lukken?

Henk was op bord zeven in een zware, moeilijke stelling terecht gekomen. Er was een impasse ontstaan waar geen van beide spelers makkelijk uit leek te kunnen komen. Na uitermate voorzichtig manoeuvreren, begon Henk toch enige druk uit te oefenen op zijn tegenstander. Henk beheerste dit zeer subtiele schuiven net iets beter dan zijn tegenstander die een klein foutje maakte. Henk buitte dit slim uit en won de partij. 4 – 3. Het tij leek te keren.

We hadden nu aan een remise genoeg om de wedstrijd te kunnen winnen. Geurt Jan was, als door een wonder, ontsnapt uit zijn hachelijke situatie en had zelfs zijn kwaliteit achterstand weer terug weten te winnen. Zijn pionnen stonden zelfs iets gunstiger dan die van zijn tegenstander. Er zat zeker een winstkans in, maar om de teamwinst veilig te stellen, zou remise aanbieden verstandiger zijn. Geurt Jan koos er echter voor om door te spelen en het onvoorstelbare gebeurde! Geurt Jan verspeelde een belangrijke pion en verloor kort daarop alsnog de partij! Jammer!

Zo eindigde de avond met 4 – 4. Gelijkspel. We staan nog steeds bovenaan in de competitie en met nog twee wedstrijden voor de boeg is alles nog mogelijk.

Hans Coenders